

EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE 23/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till energieffektivitetslag och till vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 14 oktober 2014 regeringens proposition med förslag till energieffektivitetslag och till vissa lagar som har samband med den (RP 182/2014 rd) till ekonomiskutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har miljöutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandet (MiUU 22/2014 rd) återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- industriråd Timo Ritonummi, arbets- och näringsministeriet
- juristpraktikant Meri Pensamo, miljöministeriet

- gruppchef Heikki Väisänen, Energimyndigheten
- enhetschef Hille Hyytiä, Motiva Oy
- expert Sirpa Leino, Finsk Energiindustri rf
- specialist på energieffektivitet Risto Saarikivi, Finlands naturskyddsförbund rf
- professor Pertti Järventausta, Tammerfors tekniska universitet.

Dessutom har skriftligt yttrande lämnats av

- jord- och skogsbruksministeriet
- kommunikationsministeriet
- Konkurrens- och konsumentverket
- Energiatutka Oy
- Ista Pohjois-Eurooppa
- Finlands näringsliv rf
- Finlands Fastighetsförbund
- Företagarna i Finland rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att det stiftas en energieffektivitetslag, en lag om ändring av elmarknadslagen, en lag om ändring av naturgasmarknadslagen samt en lag om ändring av lagen om tillsyn över el- och naturgasmarknaden. Genom de föreslagna lagarna genomförs energieffektivitetsdirektivet nationellt.

I den föreslagna energieffektivitetslagen föreskrivs om stora företags skyldighet att genomfö-

ra en energibesiktning med fyra års intervall. Det föreslås att det i lag ska tas in behövliga bestämmelser om behörigheten för de personer som är ansvariga för energibesiktningar. Den gällande lagen om energieffektivitetstjänster hos företag på energimarknaden föreslås bli upphävd. Bestämmelser om mätning och fakturering i den lagen föreslås bli överförda till den föreslagna energieffektivitetslagen samt i fråga om

el till elmarknadslagen och i fråga om naturgas till naturgasmarknadslagen.

I syfte att främja kraftvärme föreskrivs det om en skyldighet att i vissa fall göra en anläggnings-specifik kostnadsnyttoanalys av möjligheterna till kraftvärmeproduktion.

Dessutom ska sådana kriterier som beaktar energieffektiviteten fastställas för försäljningsvillkoren för och prissättningen av nättjänsterna i fråga om el och naturgas. Bestämmelserna i fråga ska ingå i elmarknadslagen, naturgasmarknadslagen och i lagen om tillsyn över el- och naturgasmarknaden.

Syftet med de föreslagna lagarna är att höja energieffektiviteten och att främja en effektiv och sparsam energianvändning hos slutförbrukarna. Det centrala målet för lagarna är att skapa

förutsättningar och ramar för beslut som leder till förbättrad energieffektivitet och energibesparingar genom att bestämmelser utfärdas om återrapportering som gäller mätning, fakturering och energiförbrukning. Strävan är att öka energisparandet och minska slutförbrukningen av energi och förbrukningen av primärenergi. Den föreslagna energieffektivitetslagen ska tillämpas på alla energibolag som säljer eller distribuerar el till slutförbrukarna eller säljer fjärrvärme, fjärrkyla eller bränsle. Lagen ska dessutom tillämpas på alla stora företag i och med att dessa åläggs att genomföra obligatoriska energibesiktningar.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2015.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Syftet med propositionen är att nationellt genomföra energieffektivitetsdirektivet (2012/27/EU). Det föreslagna lagstiftningspaketet ska skapa förutsättningar för att fatta beslut som höjer energieffektiviteten och leder till energisparande. Målet ska nås genom att bestämmelser utfärdas om återrapportering som gäller mätning, fakturering och energiförbrukning samt genom att ålägga stora företag att regelbundet genomföra energibesiktningar av företagen. Utskottet tillstyrker propositionen, men med följande synpunkter och med de ändringsförslag som framgår av propositionens detaljmotiv.

Energieffektivitetsavtal och energibesiktningar. Det föreliggande förslaget ställer nya krav på näringslivet. Det viktigaste kravet är skyldigheten för stora företag att göra besiktningar. Stora företag ska i fortsättningen göra en energibesiktning som uppfyller vissa fastställda krav vart fjärde år. Den första ska göras senast den 5 december 2015. Energibesiktningarna har också hittills haft en central roll i genomförandet av den nuvarande energi- och klimatstrategin och av energieffektivitetsdirektivet. Besiktningar

har gjorts i över tjugo år. Besiktningarna har varit frivilliga verktyg i genomförandet av näringslivets, fastighetsbranschens och kommunsektorns energieffektivitetsavtal. Enligt utredning till ekonomiutskottet finns det över 650 företag som enligt propositionen räknas som stora företag. Utöver dessa gäller skyldigheten ytterligare cirka 5 000 företag på grundval av omsättningens eller balansräkningens storlek. Att besikta alla dessa inom den utsatta tiden förefaller tämligen utmanande för såväl företagen som besiktningarna.

I den föreslagna energieffektivitetslagen föreskrivs dessutom om frivilliga energibesiktningar för andra än stora företag. Det går i fortsättningen inte att bevilja stöd för obligatoriska besiktningar, men för frivilliga besiktningar av små och medelstora företag är det framgent möjligt. Då bestämmelserna om besiktningar ändras blir arbets- och näringsministeriets investeringsstöd ett viktigt incitament för att genomföra energieffektiviserande åtgärder och omsätta resultaten från besiktningarna i praktiken, eftersom bestämmelserna inte förpliktar företagen att genomföra de föreslagna åtgärderna. Investeringsstödet betydelse accentueras i företag som inte

längre kan beviljas stöd för energibesiktning. Ekonomiutskottet ser det som angeläget att så många företag som möjligt, oberoende av storlek och form, fortsätter med energieffektivitetsavtalen, eftersom det genom dem är möjligt att bland annat samla in uppföljningsdata angående de genomförda åtgärderna och deras effekter också på den nationella rapportering och måluppföljning som förutsätts i direktivet. Vid regleringen angående energibesiktningarna måste det säkerställas att normerna tillåter att besiktningarna inriktas på ett ändamålsenligt vis.

Med hänsyn till de ramar som beredningen och ikraftträdandet av det aktuella lagpaketet och bestämmelserna på lägre nivå sätter upp, kommer företagen sannolikt att behöva praktiskt stöd för att kunna fullgöra de nya skyldigheterna.

Faktureringen av el. Enligt den föreslagna ändringen av 69 § 5 mom. i elmarknadslagen ska de fakturor samt prisuppgifter och uppgifter om förbrukningen lämnas till slutförbrukaren på ett adekvat sätt och avgiftsfritt. Det är välkommet att det blir klargjort att fakturan ska vara avgiftsfri. Utskottet framhåller att det vid sidan av avgiftsfriheten föreskrivs om olika betalningssätt i elmarknadslagen. Enligt den föreslagna 69 § ska detaljförsäljaren erbjuda konsumenterna alternativa sätt att betala elräkningar. I villkoren för betalningssätten får hänsyn tas till skäliga skillnader i de kostnader som detaljförsäljaren orsakas av att erbjuda olika betalningssätt. Utskottet hänvisar i detta sammanhang till ett tidigare betänkande (EkUB 17/2013 rd — RP 20/2013 rd) och betonar att det i fråga om att erbjuda olika betalningssätt inte kan anses tillräckligt att konsumenten får välja mellan pappersfaktura eller e-faktura, och inte heller att konsumenten får välja mellan att betala fakturan via en nätbank eller på något annat sätt. Som framgår av det betänkandet var utskottets syfte att säkerställa ett alternativ som baserar sig på jämnstora betalningsposter. Möjligheten att välja mellan olika alternativ ska alltså gälla hur konsumenten kan fördela den

kostnadsbörda elräkningarna medför jämnare över kalenderåret.

Att främja elproduktion i liten skala. Ekonomiutskottet anser liksom miljöutskottet att det är bra att propositionen föreslår en ny 53 a § i elmarknadslagen för att underlätta distribuerad högeffektiv kraftvärme och småskalig elproduktion till distributionsnätet. Enligt bestämmelsen ska distributionsnätinnehavaren ha allmänna och lättillämpliga förfaranden för anslutning av sådan produktion till distributionsnätet.

Indirekta konsekvenser av regleringen gällande energieffektivitet. Som miljöutskottet framhöll i sitt utlåtande (MiUU 22/2014 rd - RP 182/2014 rd) kan man genom åtgärder som utvecklar energieffektiviteten kan man stärka hemmamarknaden för tekniska lösningar som har global efterfrågan. Bestämmelserna om energieffektivitet främjar därigenom indirekt tillväxtpotentialerna för inhemsk affärsverksamhet inom energieffektivitet och cleantech. Satsningarna på energi- och materialeffektivitet kräver ännu i dag att det allmänna profilerar sig som föregångare och att resurser allokeras för detta, till exempel i form av olika pilotprojekt. Också miljöutskottet har fäst uppmärksamhet bland annat vid vikten av pilotförsök för mätning av förbrukningen av energi för uppvärmning, eftersom användarnas konsumtionsvanor är av stor betydelse och därför ger en avsevärd potential för utsläppsminskningar. Utifrån de jämförbara uppgifter som samlas in från praktiska försök och analyserna av dem blir det möjligt att göra en ny utvärdering av till exempel potentialen för lägenhetsvis mätning. Det går dock inte att lagstiftningsvägen förplikta företag att införa tekniska lösningar för vilka det när bestämmelserna träder i kraft inte finns någon väletablerad, på användning baserad erfarenhet. Fördelar och kostnader med olika befintliga mätmetoder och framtida lösningar måste följas och bestämmelserna uppdateras i takt med utvecklingen.

Detaljmotivering

1. Energieffektivitetslagen

19 §. *Tillhandahållande av mätare för slutförbrukare av fjärrvärme och fjärrkyla.* I paragrafen finns bestämmelser om en obligatorisk värmeenergimätare som ska installeras vid fastighetens värmeväxlare eller vid leveranspunkten av värme eller kyla i en sådan fastighet som försörjs med värme eller kyla från ett fjärrvärmenät eller en central källa som försörjer flera fastigheter. Hänvisningen i 1 mom. 3 punkten till reparation som avses i markanvändnings- och bygglagen och som förutsätter bygglov eller åtgärdstillstånd preciseras så att den endast gäller nya anslutningar. Det går också i linje med artikel 9.1 i energieffektivitetsdirektivet. Samtidigt undviks skyldigheten att erbjuda mätare i situationer där det skulle vara oändamålsenligt.

23 §. *Minimiuppgifter i fakturor för fjärrvärme, fjärrkyla och bränsle.* I paragrafen finns bestämmelser om den minimiinformation som varje faktura bör innehålla. I 1 mom. stryks omnämnandet av kostnadsuppgifter. Kravet på jämförelser av kostnader grundar sig inte på energieffektivitetsdirektivet. Dessutom skulle ett sådant krav förutsätta avsevärda ändringar i elbolagens datasystem.

24 §. *Uppgifter om tidigare förbrukning av fjärrvärme och fjärrkyla.* I paragrafen finns bestämmelser om slutförbrukarens rätt att få uppgifter om sin tidigare förbrukning. I 2 mom. stryks omnämnandet av kompletterande information. Det föreskrivs om kompletterande information i 1 mom., och att nämna kompletterande information i 2 mom. kan leda till oklarhet om tolkningen av paragrafen. Det är alltså tydligare att föreskriva att skyldigheten enligt 2 mom. gäller endast information om tidigare förbrukning.

28 §. *Befrielse från skyldigheten att göra kostnadsnyttoanalys.* I paragrafen föreskrivs om de förutsättningar under vilka en anläggning är befriad från skyldigheten att göra en kostnadsnyt-

toanalys. Uttrycket reservanläggning för elproduktion i 1 mom. 1 punkten ändras till reservanläggning för kraftproduktion. Reservkraft är en etablerad term i Finland, så det är motiverat att använda den i detta sammanhang. I 4 punkten ändras uttrycket spillvärme till överskottsvärme. Begreppet överskott används på andra håll i lagen, så det är motiverat att använda det också här.

33 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2015. I paragrafen om ikraftträdande föreskrivs vid sidan av ikraftträdande dessutom om upphävande av lagen om energieffektivitetstjänster hos företag på energimarknaden (1211/2009).

Stora företag som avses i lagen ska genomföra en i 6 § avsedd energibesiktning av företaget senast den 5 december 2015. Till paragrafen fogas en övergångsbestämmelse om faktureringen av fjärrvärme och fjärrkyla, varigenom enhetlighet nås med övergångsbestämmelserna i elmarknadslagen och naturgasmarknadslagen. Enligt övergångsbestämmelsen föreskrivs en övergångstid på ett år för skyldigheterna gällande fakturering, vilket betyder att 22—24 § i energieffektivitetslagen tillämpas först från och med ingången av 2016. Övergångstiden behövs för att anpassa faktureringsystemen. Det är dessutom motiverat att samma tidsplan gäller för faktureringsskyldigheterna i fråga om fjärrvärme och fjärrkyla som för skyldigheterna i fråga om el och naturgas.

2. Lagen om ändring av elmarknadslagen

3 §. *Definitioner* I paragrafen definieras vissa begrepp som används i lagen. Till paragrafen fogas bestämmelser om aggregator och organiserade elmarknader som ingår i energieffektivitetsdirektivet. Det bör dock säkerställas att begreppet inte sammanblandas med den organiserade marknadsplats som avses i REMIT-förordningen. Definitionen av organiserad elmarknad i punkt 36 ändras så att den uttryckligen gäller endast fysisk leverans av el, inte derivat. Formuleringen i propositionen kan tolkas som att den

omfattar också derivat utan fysisk leverans av el. Det bedrivs ingen egentlig handel med balans-tjänster, utan en mer korrekt översättning av termen balancing skulle vara reglerkraft. Dessutom måste termen termin preciseras, eftersom termin kan betyda såväl levererbar förbindelse som derivat.

24 b §. Flexibilitet i elförbrukningen och åtgärder för efterfrågestyrning vid prissättningen av nättjänster. I paragrafen föreskrivs om prissättningen av nättjänster. Termen balanskraft ersätts med termen reglerkraft, som motsvarar den terminologi som används på annat håll i finländsk lagstiftning. Ekonomiutskottet ser det som motiverat att stryka omnämmandet av de åtgärder som genomförs av nätinnehavaren, så att bestämmelsen inte blir mer begränsande än direktivet avser.

57 §. Distributionsnätinnehavarens fakturor. Paragrafen föreskriver om distributionsnätinnehavarens fakturering. Utskottet föreslår i 2 mom. en ändring som syftar till att bibehålla nuvarande praxis, enligt vilken nätinnehavaren har rätt att uppskatta elförbrukningen utifrån eldriftsställets tidigare förbrukning, om mätuppgifterna inte finns tillgängliga på grund av en tillfällig störning i timmätningsapparaturen eller dataöverföringen. En ändring av ordalydelsen i momentet är motiverad med tanke på de fall där det på grund av ett fel i mätapparaturen eller fjärravläsningsystemet inte går att få några mätuppgifter. Det går inte att helt eliminera tekniska fel i apparaturen. De gällande bestämmelserna om elmätning förutsätter att eldriftsställen och lägenheter utrustas med mätapparat och att faktureringen därmed i huvudsak grundar sig på den uppmätta faktiska förbrukningen. Att ett driftsställe inte förses med mätare hör till undantagen. I 3 mom. föreslås att kostnadsuppgifterna stryks från den jämförande information som måste läm-

nas till slutförbrukaren. Den jämförelse av kostnaderna som avses i lagförslaget grundar sig inte på energieffektivitetsdirektivet och skulle dessutom kräva avsevärda ändringar i elbolagens datasystem.

69 §. Detaljförsäljarens fakturor. I paragrafen föreskrivs om faktureringen för el som levererats till slutförbrukaren. I propositionen föreslås det att el som levererats till slutförbrukaren ska faktureras enligt den faktiska förbrukningen minst fyra gånger om året. Enligt 2 mom. får levererad el dock faktureras enligt uppskattad förbrukning eller till ett fast belopp, om faktureringen grundar sig på slutförbrukarens måtaravläsning och denne inte har meddelat mätvärdena för faktureringsperioden i fråga eller om driftstället inte har försetts med mätapparat. Utskottet föreslår att det till momentet fogas att faktureringen får grunda sig på uppskattad förbrukning också om elförbrukningen inte kunnat mätas på grund av fel i mätapparaturen eller om mätuppgifterna inte varit tillgängliga på grund av störningar i dataöverföringen från fjärravläsningsapparaturen.

I 3 mom. föreslås att kostnadsuppgifterna stryks från den jämförande information som måste lämnas till slutförbrukaren. Den jämförelse av kostnaderna som avses i lagförslaget grundar sig inte på energieffektivitetsdirektivet och skulle dessutom kräva avsevärda ändringar i elbolagens datasystem.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 3 och 4 utan ändringar och

godkänner lagförslag 1 och 2 med ändringar (Utskottets ändringsförslag).

Utskottets ändringsförslag

1.

Energieffektivitetslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.
Allmänna bestämmelser

1—3 §
(Som i RP)

2 kap.
Energibesiktningar

4—12 §
(Som i RP)

3 kap.
Behörigheten för och registrering av personer som är ansvariga för energibesiktningar av företag

13—18 §
(Som i RP)

4 kap.
Mätning och fakturering

19 §

Tillhandahållande av mätare för slutförbrukare av fjärrvärme och fjärrkyla

Den som ordnar med mätningen ska till ett konkurrenskraftigt pris tillhandahålla slutförbrukare av fjärrvärme och fjärrkyla mätare som korrekt visar slutförbrukarens faktiska energiförbrukning och ger information om faktisk förbrukningstidpunkt när

(1 och 2 punkten som i RP)

3) när det är fråga om *en ny inkoppling i en byggnad där det utförs* reparation som förutsätter bygglov enligt 125 § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller åtgärdstillstånd enligt 126 § i den lagen och reparationen kan ha stor inverkan på byggnadens energiprestanda.

20—22 §
(Som i RP)

23 §

Minimiuppgifter i fakturor för fjärrvärme, fjärrkyla och bränsle

Energidetaljisten ska med fakturan för fjärrvärme och fjärrkyla samt bränsle lämna adekvat information som ger slutförbrukarna en fullständig redovisning av de aktuella energikostnaderna. Uppgifterna om och uppskattningarna av energikostnaderna ska lämnas till slutförbrukarna i rätt tid och i en lättbegriplig form. Fakturan ska åtföljas av uppgifter om slutförbrukarens faktiska förbrukning och kostnader och en jämförelse med förbrukningen (*utesl.*) under samma period det föregående året.

(2 och 3 mom. som i RP)

24 §

Uppgifter om tidigare förbrukning av fjärrvärme och fjärrkyla

(1 mom. som i RP)

Om en fjärravläsbar mätare som är kapabel att registrera uppgifter varje timme används vid mätningen, ska (*utesl.*) information om tidigare förbrukning finnas tillgänglig för slutförbrukare

ren och den ska innehålla uppgifter från minst de tre föregående åren eller från och med leveransavtalets ikraftträdande, om mindre än tre år har förflutit efter det.

(3 och 4 mom. som i RP)

25 och 26 §
(Som i RP)

5 kap.

Främjande av kraftvärmeproduktion

27 §
(Som i RP)

28 §

Befrielse från skyldigheten att göra kostnadsnyttoanalys

Trots det som föreskrivs i 27 § behöver en kostnadsnyttoanalys inte göras när det är fråga om

1) en anläggning som används vid toppbelastning eller för reservkraft och som planeras vara i drift mindre än 1 500 driftstimmar per år,

(2 och 3 punkten som i RP)

4) en ny energiproduktionsanläggning med en liten effekt som ingår i ett befintligt fjärrvärmenät

och det inte finns tillgång till användbar överskottsvärme från industrin i närheten av fjärrvärmenätet,

(5 och 6 punkten som i RP)

(2 mom. som i RP)

29 §
(Som i RP)

6 kap.

Särskilda bestämmelser

30—32 §
(Som i RP)

33 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 22—24 § tillämpas dock från och med den 1 januari 2016.

Genom denna lag upphävs lagen om energieffektivitetstjänster hos företag på energimarknaden (1211/2009). Bestämmelserna i 3 § 1 mom. 2—4 punkten samt 2 och 3 mom. tillämpas dock till och med den 31 december 2015.

(3 och 4 mom. som i RP)

(5 mom. utesl.)

2.

Lag

om ändring av elmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i elmarknadslagen (588/2013) 3 § 34 punkten samt 20, 57 och 69 §, och fogastill 3 § nya 35 och 36 punkter samt till lagen nya 24 a, 24 b, 53 a, 57 a och 69 a §, som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

(34 och 35 punkten som i RP)

36) organiserade elmarknader OTC-marknader för el och elbörser där handel idkas med ele-

nergi, kapacitet, *reglerkraft*, tilläggstjänster eller terminer *med fysisk leverans*.

20 §
(Som i RP)

24 a §
(Som i RP)

24 b §

Flexibilitet i elförbrukningen och åtgärder för efterfrågestyrning vid prissättningen av nät-tjänster

I prissättningen av nätjänster får inga sådana villkor uppställas som kan hindra tillhandahållande av flexibilitet i elförbrukningen på marknaden för *reglerkraft* och tilläggstjänster för köpare eller som hindrar detaljister från att på organiserade elmarknader ställa till förfogande systemtjänster med tanke på åtgärder för efterfrågestyrning eller efterfrågehantering. I prissättningen av nätjänsterna ska hänsyn tas till de kostnader och fördelar som medförs av flexibiliteten i elförbrukningen och *åtgärderna* för styrning av efterfrågan.

Nätinnehavarens försäljningsvillkor för nätjänster ska skapa förutsättningar för flexibiliteten i elförbrukningen att delta i marknaden för *reglerkraft* och reservkraft och i tillhandahållandet av tilläggstjänster, om nätinnehavaren ska ordna deltagandet. I försäljningsvillkoren ska elsystemets driftsäkerhet och effektivitet beaktas. I försäljningsvillkoren får det inte ingå villkor som utan grund hindrar att den flexibilitet i elförbrukningen som en aggregator tillhandahåller deltar i marknaden för *reglerkraft* och reservkraft eller i tillhandahållandet av tilläggstjänster.

53 a §
(Som i RP)

57 §

Distributionsnätinnehavarens fakturor

(1 mom. som i RP)

Distributionsnätinnehavaren får fakturera för uppskattad förbrukning eller fakturera ett fast belopp, om faktureringen grundar sig på slutförbrukarens mätaravläsning och denne inte har meddelat mätvärden för faktureringsperioden i fråga *eller om driftstället inte har försetts med mätapparatur*. Faktureringen får grunda sig på uppskattad förbrukning också i det fall att elförbrukningen inte kunnat mätas på grund av fel i mätapparaturen eller att mätuppgifterna inte varit tillgängliga på grund av störningar i dataöverföringen från fjärravläsningsapparaturen.

Distributionsnätinnehavaren ska i fakturan för distributionsnätanvändaren lämna en specifikation över hur priset på eldistribution bildats. Uppgifterna om och uppskattningarna av priset på eldistribution ska lämnas till slutförbrukarna i rätt tid och i en lättbegriplig form. Med fakturan ska det lämnas uppgifter om slutförbrukarens faktiska förbrukning och prisuppgifter och en jämförelse med förbrukningen (*utesl.*) under samma period det föregående året ska vara möjlig utifrån de uppgifter som lämnats. I fakturor som sänds till konsumenter ska distributionsnätinnehavaren ge uppgifter om hur konsumenterna kan göra reklamationer samt uppgifter om de mekanismer för tvistlösning som konsumenterna har tillgång till. Energimyndigheten får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter fakturan ska innehålla och på vilket sätt uppgifterna ska presenteras i fakturan.

(4 mom. som i RP)

57 a §
(Som i RP)

69 §

Detaljförsäljarens fakturor

(1 mom. som i RP)

Levererad el få faktureras enligt uppskattad förbrukning eller till ett fast belopp, om faktureringen grundar sig på slutförbrukarens mätaravläsning och denne inte har meddelat mätvärdena för faktureringsperioden i fråga *eller om driftstället inte har försetts med mätapparat. Faktureringen får grunda sig på uppskattad förbrukning också i det fall att elförbrukningen inte kunnat mätas på grund av fel i mätapparaturen eller att mätuppgifterna inte varit tillgängliga på grund av störningar i dataöverföringen från fjärravläsningsapparaturen.*

En detaljförsäljare ska i sin faktura ge slutförbrukaren en specifikation över hur elpriset bildas samt information om avtalets giltighetstid. Uppgifterna om och uppskattningarna av priset på eldistribution ska lämnas till slutförbrukarna i rätt tid och i en lättbegriplig form. Med fakturan ska det lämnas uppgifter om slutförbrukarens

faktiska förbrukning och prisuppgifter och en jämförelse med förbrukningen (*utesl.*) under samma period det föregående året ska vara möjlig utifrån de uppgifter som lämnats. I fakturor som sänds till konsumenter ska detaljförsäljaren ge uppgifter om hur konsumenterna samt uppgifter om de mekanismer för tvistlösning som konsumenterna har tillgång till. Energimyndigheten får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter fakturan ska innehålla och på vilket sätt uppgifterna ska presenteras i fakturan.

(4 och 5 mom. som i RP)

69 a §
(Som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

Helsingfors den 4 december 2014

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Mauri Pekkarinen /cent
vordf. Marjo Matikainen-Kallström /saml
medl. Lars Erik Gästgivers /sv
Teuvo Hakkarainen /saf
Harri Jaskari /saml
Johanna Karimäki /gröna
Jukka Kärnä /sd
Eero Lehti /saml

Päivi Lipponen /sd
Jari Myllykoski /vänst
Martti Mölsä /saf
Johanna Ojala-Niemelä /sd
Arto Pirttilahti /cent
Kaj Turunen /saf
Harry Wallin /sd.

Sekreterare var

utskottsråd Teija Miller.